

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 09 0 U 048480 25 Uvp
Sarajevo, 10.07.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Vuković Josipa, kao predsjednika vijeća Babić Stanković Aleksandre i Ajanović-Selimović Amele, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise, kao zapisničara, u sporu tužiteljice O.U. iz S., ulica T.n. broj ..., zastupane po punomoćniku Hadžiomerović Dženani, advokatu iz Sarajeva, Ulica kralja Tvrtka broj 3/1, protiv akta broj: 10-33-46144/24 od 17.12.2024. godine, tuženog Ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo, u predmetu neadekvatnog liječenja, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tužiteljice protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 048480 25 U od 14.03.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.07.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

Odbija se zahtjev za naknadu troškova postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 048480 25 U od 14.03.2025. godine, odbačena je tužiteljčina tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je, kao neosnovan, odbijen njen prigovor izjavljen protiv Odluke direktora PZU Stomatološka poliklinika „Quick Smile“ od 09.08.2024.godine za neadekvatno liječenje u toj zdravstvenoj ustanovi.

Protiv rješenja prvostepenog suda tužiteljica je, po punomoćniku, podnijela zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke iz svih zakonskih razloga navodeći da je pobijano rješenje zasnovano na očiglednoj proizvoljnoj primjeni odredbi Zakona o upravnim sporovima i Zakona o pravima i obavezama i odgovornostima pacijenata. Uz pozivanje na odredbe Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine, te odredbe člana 4. i 8. Zakona o upravnim sporovima. Istakla je da joj je pobijanim rješenjem povrijeđeno pravo na pristup sudu, pa je zbog navedenog predložila da se zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvaži, pobijano rješenje preinači, usvoji tužbeni zahtjev i osporeno rješenje tuženog organa poništi, utvrdi da su prekršena njena prava i naloži PZU Stomatološka poliklinika „Quick Smile“ da tužiteljici naknadi materijalnu štetu i izvrši refundaciju troškova izvršenog zahvata u iznosu od =1.612,00 KM, te da joj na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljeni strah, fizičke

bolove, te fizičke bolove koji traju i danas isplati iznos od =30.000,00 KM, kao i troškove spora ili da se zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvaži, pobijano rješenje ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke nije dostavljen.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijanog rješenja u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Prema obrazloženju pobijanog rješenja proizilazi da je prvostepeni sud cijenio da u ovoj pravnoj stvari nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanje upravnog spora, jer je tužba podnesena protiv akta koji nema karakter upravnog akta prema odredbama člana 8. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, te da protiv konačnog rješenja nadležnog ministra zdravstva iz člana 42. stav 2. Zakona o pravima, obavezama i odgovornostima pacijenata pacijent može tražiti zaštitu svojih prava kod nadležnog suda u skladu sa zakonom, zbog čega je taj sud tužbu odbacio primjenom člana 25. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima.

Donošenjem pobijanog rješenja prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti povrijedio pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog Suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Naime, odredbama člana 8. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima propisano je da se upravni spor može voditi samo protiv upravnog akta, a upravni akt, u smislu ovog zakona jeste akt kojim nadležni organ iz člana 4. istog Zakona rješava o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari.

Prema materijalno-pravnom određenju pojma upravnog akta prema Zakonu o upravnim sporovima da bi neki akt mogao biti predmet upravnog spora potrebno je, pored karaktera pravnog akta, da se radi o pojedinačnom ili individualnom aktu koji ima karakter vlasti, odnosno koji je donesen u obavljanju javne vlasti nadležnog organa i da se njime rješava o nekom pravu ili obavezi, da je donesen u kakvoj upravnoj stvari i da je donesen u upravnom postupku.

U konkretnom slučaju osporeni akt tuženog - rješenje Ministarstva zdravstva Kantona Sarajevo, nije akt donesen u upravnom postupku, kao rješenje konkretne pojedinačne situacije koja se rješava upravnim aktom i koja predstavlja autoritativno rješavanje jednog pravnog odnosa u vršenju vlasti, već se radi o aktu donesenom u postupku po prigovoru pacijenta koji nije zadovoljan pruženom zdravstvenom uslugom, odnosno postupkom zdravstvenog ili drugog radnika zdravstvene ustanove, u smislu člana 41. Zakona o pravima, obavezama i odgovornostima pacijenata ("Službene novine Federacije BiH", broj: 40/10), za koji je odredbama člana 42. tog Zakona propisano da zaštitu svojih prava može zatražiti kod nadležnog suda u skladu sa zakonom.

Kako je odredbama člana 44. istog Zakona propisano i pravo na naknadu štete, koju tužiteljica u ovom postupku i potražuje (i to naknadu materijalne i nematerijalne

štete) to upravo ukazuje da se radi o predmetu parničnog postupka, a ne upravnog spora, pa je pravilno cijenjeno da osporeno rješenje nije upravni akt, u smislu citiranih odredaba Zakona o upravnim sporovima, budući da ovim rješenjem nije rješavano o izvjesnom pravu ili obavezi tužiteljice u nekoj upravnoj stvari.

Zbog svega navedenog je tužba pravilno pobijanim rješenjem odbačena na osnovu člana 25. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj Sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Vuković Josip, s.r.